

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2019 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeciwko (...) Spółce akcyjnej w W. o zapłatę 1.846,37 zł, w punkcie 1 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.846,37 zł z ustawowymi odsetkami od kwot: 1.246,37 zł od dnia 19 marca 2017 roku do dnia zapłaty; 600,00 zł od dnia 5 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty; w punkcie 2 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.510,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w punkcie 3 nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi kwotę 67,60 zł tytułem niewiszczonych kosztów sądowych. (wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, sygn. akt XIII GC 1192/18 k. 128, uzasadnienie k. 129 - 131)

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany, zaskarżając wyrok w części tj. w zakresie pkt 1 wyroku w części zasądzonej kwotę 600 zł wraz z odsetkami od tej kwoty od dnia 5 kwietnia 2018 do dnia zapłaty oraz w zakresie pkt 2 i 3 w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżący zarzucił:

a. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy tj.:

i. art. 233 § 1 k.p.c., art. 227 k.p.c., art. 228 § 2 k.p.c. poprzez uznanie konieczności i celowości zlecenia prywatnej kalkulacji szkody, podczas gdy:

a.poczynienie wadliwych ustaleń w zakresie konieczności i celowości zlecenia opinii prywatnej, pomimo iż faktem znanym Sądowi Rejonowemu z urzędu jest charakter prowadzonej działalności gospodarczej przez powoda polegającej na skupowaniu i dochodzeniu wierzytelności z tytułu szkód komunikacyjnych, ocenie ryzyka i szacowania poniesionych strat;

b.niezasadne pominięcie okoliczności, iż kosztorys naprawy został sporządzony po zawarciu umowy cesji z poszkodowanym, a zatem nie stanowiło wydatku pozostającego w związku przyczynowo skutkowym, a koszt prowadzonej działalności gospodarczej powoda, bowiem nabywając wierzytelność od poszkodowanego musiał znać wartość nabywanego roszczenia;

b. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

i. art. 361 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 354 § 1 i 2 k.c. i art. 826 §1 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie w stanie faktycznym sprawy, a w konsekwencji uznanie, że koszt prywatnej wyceny rzeczoznawcy obejmującej kosztorys naprawy jest uzasadnionym wydatkiem pozostającym w związku ze szkodą, podczas gdy na podstawie zgromadzonego materiału faktycznego i dowodowego w niniejszej sprawie poniesienie kosztu prywatnej ekspertyzy nie sposób uznać za normalne następstwo wypadku, w wyniku którego powstała szkoda, ani za koszty niezbędne do dochodzenia wierzytelności przez poszkodowanego, który w sprawie nie występuje jako strona, a ponadto jest profesjonalnym podmiotem handlującym wierzytelnościami i dochodzącym ich przed sądem;

Na podstawie powyższych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za I Instancję, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego, według norm przepisanych. (apelacja k. 140 – 142)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Zasadnym jest jednakże zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c.. Stosując zasadę swobodnej oceny dowodów według własnego przekonania, Sąd obowiązany jest przestrzegać zasad logicznego rozumowania, a więc może z zebranego materiału dowodowego wyciągnąć wnioski tylko logicznie uzasadnione na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie. Przy ocenie dowodów tj. ich wiarygodności i mocy, istotną rolę odgrywają zasady doświadczenia życiowego. Natomiast wszechstronne rozważenia zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (stanowisko takie zajął Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 czerwca 2003 roku, V CKN 417/01, LEX nr 157326). W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy dopuścił się błędnej oceny materiału dowodowego, jednakże nie w taki sposób, jak wskazuje to pozwany w zarzucie. Umowa cesji wierzytelności została zawarta w dniu 26 stycznia 2018 roku, zaś kalkulacja naprawy została po pierwsze zlecona przez samego powoda co przyznano w pozwie, a po drugie została wykonana w dniu 10 stycznia 2018 roku, a więc przed przelewem wierzytelności. Kalkulację wykonał D. O., zaś faktura za wykonaną kalkulację została wystawiona przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, przyjętym również przez Sąd Okręgowy, odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego czy cesjonariusza tego roszczenia, jednakże zasądzenie takich kosztów zależy od okoliczności konkretnej sprawy (por. Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 18 maja 2004 roku, III CZP 24/04, Legalis; Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 2 września 2019 roku; III CZP 99/18; Legalis). W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyznania takiej odpowiedzialności. Jak wynika z materiału dowodowego, kalkulację zlecono przez przed dokonaniem zakupu wierzytelności, a więc mając na uwadze w pierwszej kolejności opłacalność zakupu wierzytelności przysługującej poszkodowanemu, związku z prowadzoną przez powoda działalnością gospodarczą. Oprócz tego, Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na fakt, że inny podmiot sporządził kalkulację, a inny wystawił za nią rachunek i nie udowodniono związku pomiędzy tymi podmiotami. Stąd nie wiadomym jest, czy wystawiona faktura obejmuje koszty sporządzenia kalkulacji przez rzeczoznawcę D. O.. Powyższe względy stanowiły o braku zasadności roszczenia w zakresie kosztów zleconej kalkulacji wynoszących kwotę 600,00 zł.

Powyższe skutkuje jednocześnie uznaniem za zasadnym naruszenia jedynie przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. ale z pominięciem art. 354 § 1 i 2 k.c. i art. 826 §1 k.c. na co wskazywał skarżący. Związku z tym że odpowiadający za szkodę ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, a w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono, stwierdzić należy że w niniejszej sprawie koszty sporządzenia prywatnej kalkulacji nie mieściły się w normach ustanowionych przez powyższej przytoczony przepis na co Sąd Okręgowy już wystarczająco wskazał omawiając zarzut naruszenia prawa procesowego.

Mając na uwadze całość powyższych rozważaniach opartych na analizie postawionych zarzutów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił punkt 1 zaskarżonego wyroku, o czym orzekł w pkt I, w ten sposób że kwotę 1.846,37 zł obniżył do kwoty 1.246,37 złotych i oddalił powództwo w części dotyczącej kwoty 600,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od tej kwoty.

Wraz ze zmianą zaskarżonego orzeczenia inaczej jawić się będą rozliczenia dotyczące kosztów procesu za postępowanie przed Sądem I instancji. Podstawą ich ustalenia tym razem będzie art. 100 k.p.c. Koszty powoda wyniosły kwotę 1.510,00 zł, zaś pozwanego kwotę 1.417,00 zł. Powód wygrał sprawę w 67,51%, a pozwany w 32,49%. Łączne koszty wyniosły 2.927,00 zł, a z tej kwoty powód powinien ponieść kwotę 950,84 zł stanowiącą 32,49%. Związku z tym, że poniósł koszty w wysokości 1.510,00 zł od pozwanego na rzecz powoda należna pozostawała kwota 559,16 zł. O zmianie przyznanej kwoty z tytułu kosztów procesu Sąd Odwoławczy orzekł również na podstawie art 386 § 1 k.p.c. w punkcie I zmieniając punkt 2 zaskarżonego wyroku.

Na nowo również należało rozstrzygnąć w zakresie nieuiszczonych kosztów sądowych w postaci wynagrodzenia biegłego wynoszące kwotę 67,60 zł. Zatem biorąc pod uwagę stosunek wygranej stron, na podstawie art. 113 ust 1 u.k.s.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd Odwoławczy dokonał zmiany punktu 3 zaskarżonego wyroku w ten sposób, że nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi od pozwanego kwotę 45,60 zł i od powoda kwotę 22,00 zł, o czym również orzekł w pkt I.

Koszty za postępowanie przed Sądem II instancji Sąd Odwoławczy określił na podstawie art. 98 k.p.c. uznając powoda za stronę przegraną. Strona pozwana poniosła koszty opłaty od apelacji w kwocie 30,00 złotych oraz 135,00 złotych kosztów zastępstwa procesowego, które powód powinien zwrócić, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie II wyroku. Wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego będącego adwokatem zostało ustalone na podstawie § 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.).

Aleksandra Litwin - Górzyńska Marzena EichstaedtMariola Szczepańska